

32009L0162

L 10/14

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

15.1.2010.

DIREKTIVA VIJEĆA 2009/162/EU**od 22. prosinca 2009.****o izmjeni pojedinih odredaba Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽³⁾ treba izmijeniti kako bi uključivala razne izmjene prvenstveno tehničke prirode.

(2) S obzirom na odredbe o uvozu i mjestu gdje se oporezuje isporuka plina i električne energije, tekst Direktive 2006/112/EZ shvaćen doslovno znači da se posebni program predviđen Direktivom Vijeća 2003/92/EZ od 7. listopada 2003. o izmjeni Direktive 77/388/EEZ o pravilima o mjestu isporuke plina i električne energije ⁽⁴⁾ ne primjenjuje na uvoze ili isporuke plina prevezenog

cjevovodima koji nisu dio distribucijskog sustava, a posebno se ne primjenjuje na cjevovode prijenosnog sustava kojim se obavlja velik broj prekograničnih transakcija putem cjevovoda. Međutim, svrha Direktive 2003/92/EZ bila je primijeniti poseban program također na te prekogranične transakcije. Da bi se uskladio sadržaj teksta s njegovom svrhom potrebno je naglasiti da se poseban program primjenjuje na uvoz i isporuku plina kroz bilo koji sustav za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo koje mreže povezane s takvim sustavom.

(3) Plin uvezen plovilima, s obzirom na svoje značajke, jednak je onome koji se uvozi putem cjevovoda i namijenjen je, nakon povrata u plinovito stanje, prijevozu kroz cjevovode. Zbog neutralnosti, iznimka se stoga treba primijeniti na uvoze putem plovila kada se plin odvodi u sustav zemnog plina ili bilo koju mrežu proizvodnih plinovoda.

(4) Prve prekogranične toplinske i rashladne mreže su već uspostavljene. Ista pitanja koja se pojavljuju kod isporuke i uvoza plina i električne energije pojavljuju se također i kod isporuke i uvoza energije za grijanje i hlađenje. Prema sadašnjim pravilima PDV na prirodni plin i električnu energiju naplaćuje se u mjestu gdje ih kupci stvarno koriste; pravila tako sprečavaju bilo kakvo narušavanje tržišnog natjecanja između država članica. Slijedom toga isti program koji se primjenjuje na prirodni plin i električnu energiju trebao bi se primjenjivati na energiju za hlađenje i grijanje.

(5) Vezano uz mjesto gdje se PDV na usluge ubire tekst Direktive 2006/112/EZ, shvaćen doslovno, znači da se posebni program predviđen prema Direktivi 2003/92/EZ primjenjuje samo na isporuke priključka na sustav za prirodni plin i električnu energiju te time isključuje isporuke iste vrste koje se odnose na prijenosni sustav ili čak mrežu proizvodnih plinovoda. Međutim, smisao Direktive 2003/92/EZ bio je primijeniti posebni program i na te isporuke. Kako bi se sadržaj teksta uskladio s njegovom svrhom, potrebno je dakle naglasiti da se posebni program primjenjuje na sve usluge povezane s isporukom priključka na sve sustave ili mreže prirodnoga plina i sustave ili mreže električne energije te mrežama grijanja i hlađenja.

⁽¹⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 8. srpnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Mišljenje Europskog parlamenta od 24. studenoga 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL C 204, 9.8.2008., str. 119.

⁽³⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 260, 11.10.2003., str. 8.

- (6) Iskustvo stečeno prilikom nedavne primjene postojećeg postupka, pri čemu je Komisija zadužena za odlučivanje postoji li rizik narušavanja tržišnog natjecanja kao posljedica primjene snižene stope PDV-a na prirodni plin, električnu energiju i daljinsko grijanje, pokazalo je da je postupak zastario i nepotreban. Pravila za određivanje mjesta oporezivanja osiguravaju da se PDV naplaćuje na mjestu gdje kupci stvarno troše prirodni plin, električnu energiju, energiju za grijanje i hlađenje; pravila tako sprečavaju bilo kakvo narušavanje tržišnog natjecanja između država članica. Međutim, još uvijek je važno da Komisija i druge države članice budu odgovarajuće obaviještene kada država članica uvede sniženu stopu u tom vrlo osjetljivom sektoru. Shodno tome, potreban je prethodni postupak savjetovanja koji uključuje Odbor za PDV.
- (7) Protokol od 8. travnja 1965. o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica kao pravne osnove za izuzeće kroz isplatu ili povrat neizravnih poreza, danih Zajednicama i određenim agencijama Zajednice i drugim tijelima vezano uz određene kupovine obavljene za njihovu službenu uporabu, specifičan je i treba ga razlikovati od pravne osnove za izuzeće od PDV-a za pojedine transakcije namijenjene međunarodnim tijelima općenito. Stoga je prikladno bolje razjasniti tekst Direktive 2006/112/EZ i uključiti odredbu za posebno izuzeće koje se može provesti putem povrata poreza te time izbjeći određene poteškoće vezano uz primjenu izuzeća na tijela koja su osnovale Zajednice, posebno neka zajednička poduzeća osnovana u skladu s člankom 187. Ugovora.
- (8) U kontekstu njihovog pristupanja, Bugarska i Rumunjska su bile ovlaštene dodijeliti izuzeće malim poduzećima i nastaviti primjenjivati izuzeće na međunarodni prijevoz putnika. U smislu jasnoće i dosljednosti ta se izuzeća trebaju unijeti u Direktivu 2006/112/EZ.
- (9) Vezano uz pravo na odbitak pretporeza osnovno je pravilo da to pravo nastaje samo u mjeri u kojoj robu i usluge porezni obveznik koristi za potrebe svoje poslovne djelatnosti.
- (10) To se pravilo treba pojasniti i ojačati s obzirom na isporuku nepokretne imovine i s njome povezanih troškova kako bi se osiguralo da se s poreznim obveznicima postupa jednako kadgod se nekretnine koju koriste u svrhu svoje poslovne djelatnosti ne koristi isključivo u svrhu vezano uz tu djelatnost.
- (11) Dok se nepokretna imovina i s njom povezani troškovi ubrajaju u najznačajnije slučajeve gdje je potrebno pojasniti i pojačati pravila, uzevši u obzir vrijednost i gospodarski vijek takve imovine i činjenicu da je mješovita uporaba ove vrste imovine uobičajena praksa, ponovno se pojavljuje pitanje iako u manje značajnom i manje jedinstvenom obliku vezano uz pokretnu imovinu koja je trajne prirode. U skladu s načelom supsidijarnosti državama članicama stoga treba omogućiti da prema potrebi poduzmu iste mjere vezano uz takva pokretnu imovinu koja čine dio poslovne imovine.
- (12) S ciljem osiguravanja pravičnog sustava odbitaka pretporeza za porezne obveznike u kontekstu novih pravila potrebno je predvidjeti sustav usklađivanja u skladu s drugim pravilima za usklađivanje odbitaka pretporeza koji bi uzimao u obzir promjene u poslovnoj i neposlovnoj uporabi dotičnoga vlasništva.
- (13) Direktivu 2006/112/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. ‚Proizvodi koji podliježu trošarinama’ znači energenti, alkohol i alkoholna pića te prerađeni duhan kako je definirano sadašnjim zakonodavstvom Zajednice, ali ne plin koji se isporučuje preko sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo koje mreže priključene na takav sustav.”;

2. Članak 13. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice mogu djelatnosti koje obavljaju javno-pravna tijela, a koje su izuzete prema člancima 132., 135., 136. i 371., člancima 374. do 377., članku 378. stavku 2. i članku 379. stavku 2. ili člancima 380. do 390.b, smatrati djelatnostima kojima se ta tijela bave kao državna tijela.”;

3. Članak 15. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Električna energija, plin, energija za grijanje i hlađenje i slično smatraju se materijalnom imovinom.”;

4. Članak 17. stavak 2. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) isporuka plina preko sustava za prirodni plin smještenog na području Zajednice ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, isporuka električne energije ili isporuka energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima propisanim u člancima 38. i 39.;“;

5. Odjeljak 4. poglavlja 1. glave V. zamjenjuje se sljedećim:

„Odjeljak 4.“

Isporuke plina preko sustava za prirodni plin, električne energije i energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje i hlađenje

Članak 38.

1. U slučaju isporuke plina preko sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, isporuke električne energije ili isporuke energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje oporezivom preprodavaču, mjestom isporuke smatra se mjesto na kojem taj oporezivi preprodavač osnovao poduzeće ili ima stalni poslovni nastan za koji se ta dobra isporučuju ili u nedostatku takvog mjesta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, mjesto gdje je njegovo prebivalište ili uobičajeno boravište.

2. Za potrebe stavka 1., „oporezivi preprodavač“ je porezni obveznik čija je glavna djelatnost, u vezi s kupnjom plina, električne energije ili energije grijanja ili hlađenja, preprodaja tih proizvoda i čija je vlastita potrošnja tih proizvoda zanemariva.

Članak 39.

U slučaju isporuke plina preko sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, isporuke električne energije ili isporuke energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje, ako takva isporuka nije obuhvaćena člankom 38., mjestom isporuke smatra se mjesto gdje kupac stvarno koristi i troši ta dobra.

Ako kupac ne potroši sav plin, električnu energiju ili energiju za grijanje ili hlađenje, ili dio njih, za ta nepotrošena dobra smatra se da su iskorištena i potrošena na

mjestu gdje je kupac osnovao poduzeće ili ima stalni poslovni nastan za koji se ta dobra isporučuju. U slučaju nepostojanja takvog mjesta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, smatra se da je kupac iskoristio i potrošio ta dobra na mjestu gdje je njegovo prebivalište ili uobičajeno boravište.”;

6. Članak 59. točka (h) kako je utvrđeno Direktivom 2008/8/EZ od 12. veljače 2008. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o mjestu pružanja usluga ⁽¹⁾ zamjenjuje se sljedećim:

„(h) omogućavanje pristupa sustavu za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo kojoj mreži priključenoj na takav sustav, sustavu za električnu energiju ili mrežama za grijanje ili hlađenje, ili prijenos odnosno distribucija preko tih sustava ili mreža, te pružanje drugih usluga koje su s time izravno povezane;“;

7. u članku 80. stavku 1. točki (b) riječi „člancima od 380. do 390.“ zamjenjuju se riječima „člancima od 380. do 390.b“;

8. Članak 102. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 102.“

Nakon savjetovanja s Odborom za PDV, svaka država članica može primijeniti smanjenu stopu na isporuku prirodnog plina, električne energije ili daljinskoga grijanja.”;

9. u članku 136. točki (a), riječi „članaka od 380. do 390.“ zamjenjuju se riječima „članaka od 380. do 390.b“;

10. Članak 143. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) sljedeća se točka dodaje nakon točke (f):

„(fa) uvoz robe od strane Europske zajednice, Europske zajednice za atomsku energiju, Europske središnje banke ili Europske investicijske banke, ili od strane tijela koja su osnovale Zajednice, a na koja se primjenjuje Protokol od 8. travnja 1965. o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica u granicama i pod uvjetima toga Protokola te sporazuma o njegovoj primjeni ili sporazuma o njihovom sjedištu, ako to ne dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja;“;

⁽¹⁾ SL L 44, 20.2.2008., str. 11.

(b) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) uvoz robe od strane međunarodnih tijela, osim onih koja se navode u točki (fa), koja kao takva priznaju vlasti države članice domaćina, ili od strane članova takvih tijela u granicama i pod uvjetima koji su utvrđeni međunarodnim konvencijama o osnivanju tih tijela, ili sporazumima o njihovom sjedištu;”;

(c) točka (l) zamjenjuje se sljedećim:

„(l) uvoz plina preko sustava za prirodni plin ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, ili plina koji se puni iz nekog plovila za prijevoz plina u sustav za prirodni plin ili u neku mrežu proizvodnih plinovoda, električne energije ili energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje;”;

11. Članak 151. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) sljedeća se točka dodaje nakon točke (a):

„(aa) isporuka robe ili pružanje usluga Europskoj zajednici, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci, ili tijelima koja su osnovale Zajednice, a na koja se primjenjuje Protokol od 8. travnja 1965. o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica u granicama i pod uvjetima tog Protokola te aranžmana o njegovoj primjeni ili sporazumâ o sjedištu, ako to ne dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja;”;

(b) točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) isporuka robe ili pružanje usluga međunarodnim tijelima, osim onima koja se navode u točki (aa), koja kao takva priznaju javne vlasti države članice domaćina, i članovima takvih tijela u granicama i pod uvjetima koji su utvrđeni međunarodnim konvencijama o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu;”;

12. sljedeći se članak umeće u poglavlju 1. glave X.:

„Članak 168.a

1. U slučaju nepokretne imovine koja sačinjava dio poslovne imovine poreznog obveznika i koja se koristi i za potrebe posla tog poreznog obveznika i u njegove privatne svrhe ili njegovih djelatnika ili općenito u druge svrhe osim poslovnih, PDV na iznos vrijednosti takve imovine izvodi se u skladu s načelima postavljenima u člancima 167., 168., 169. i 173. samo za dio uporabe te imovine u poslovne svrhe dotičnog poreznog obveznika.

Odstupajući od članka 26. promjene u omjeru uporabe nepokretne imovine navedene u prvome podstavku uzimaju se u obzir u skladu s načelima predviđenim u člancima od 184. do 192. kako se upotrebljuju u dotičnoj državi članici.

2. Države članice mogu također primijeniti stavak 1. vezano uz PDV na trošak povezan s drugom robom koja čini dio poslovne imovine kako one odrede.”;

13. u članku 221. stavku 2. riječi „člancima od 380. do 390.” zamjenjuje se riječima „člancima od 380. do 390.b”;

14. u članku 287. dodaju se sljedeće točke:

„(17) Bugarska: 25 600 eura;

(18) Rumunjska: 35 000 eura.”;

15. sljedeći se članci umeću u odjeljak 2. poglavlja 1. glave XIII:

„Članak 390.a

Bugarska može, u skladu s uvjetima koji se primjenjuju u toj državi članici na dan njezinog pristupanja, nastaviti s izuzimanjem međunarodnog prijevoza putnika, navedenog u točki 10. Priloga X. dijela B, tako dugo dok isto izužeće vrijedi u bilo kojoj od država članica koje su bile članice Zajednice na dan 31. prosinca 2006.

Članak 390.b

Rumunjska može, u skladu s uvjetima koji se primjenjuju u toj državi članici na dan njezinog pristupanja, nastaviti s izuzimanjem međunarodnog prijevoza putnika, navedenog u točki 10. Priloga X. dijela B, tako dugo dok isto izužeće vrijedi u bilo kojoj od država članica koje su bile članice Zajednice na dan 31. prosinca 2006.”

16. u članku 391., riječi „članaka od 380. do 390.” zamjenjuju se riječima „članaka od 380. do 390.b”;

17. u Prilogu X. naslov se zamjenjuje sljedećim:

„POPIS TRANSAKCIJA OBUHVAĆENIH IZUZEĆIMA NAVEDENIMA U ČLANCIMA 370. DO 371. I ČLANCIMA 375. DO 390.b”.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom s učinkom od 1. siječnja 2011. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kad države članice donesu ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2009.

Za Vijeće

Predsjednik

A. CARLGREN